

Poema extret del recull *Les petjades desfullades del silenci*.

La subtil membrana de la memòria

La memòria és una fina membrana
de pell.

Una tènue làmina
com la dermis o l'epidermis
Que es regenera, quan es fereix.

Amuntega, a poc a poc,
una capa sobre una altra
i amb el pas del temps i el cúmul
cobreix de fines vetes
la nafra, primerament,
i, més lentament, l'estigma.

Malauradament,
no totes les cicatrius
poden ser soterrades
sota les fulles de la pell
i resten per sempre vives
sota la intempèrie dels temps
i els auguris del present.

Alguns diuen
que aquest és el secret de la saviesa
l'adob de la maduresa,
d'altres però, en parlen només
de la subtil membrana
de la memòria.